

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Gałkowska

Ławnicy: Dorota Salasa, Anna Tużnik

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Skoczewska

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2018 r. w Puławach

sprawy z powództwa A. J.

przeciwko (...) Spółka z o.o. w D.

o ustalenie istnienia stosunku pracy

1. Ustala, że powódka A. J. zatrudniona była w pozwanej (...) Spółka z o.o. w D. na podstawie umowy o pracę w okresie od 16 sierpnia 2017r. do 12 września 2017r;

2. Nakazuje wypłacić adwokat K. S. ustanowionej z urzędu z sum budżetowych Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Puławach) kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych), powiększoną o obowiązującą stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

3. Nie obciąża pozwanej (...) Spółka z o.o. w D. kosztami procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 11 grudnia 2017r. powódka A. J. wносиła o ustalenie, że w okresie od 2 sierpnia 2017r. do 13 września 2017r. pomiędzy nią a pozwaną (...) Sp. z o.o. w D. istniał stosunek pracy.

Na rozprawie w dniu 27 września 2018r. pełnomocnik powódki sprecyzowała powództwo w ten sposób, że wносиła o ustalenie, iż w okresie od 16 sierpnia 2017r. do 13 września 2017r. pomiędzy powódką a pozwaną (...) Sp. z o.o. w D. istniał stosunek pracy

Pozwana (...) Sp. z o.o. w D. powództwa nie uznawała i wносиła o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił co następuje:

Pozwana (...) Sp. z o.o. w D. w lipcu 2017r. zamieściła ogłoszenie o poszukiwaniu pracownika na stanowisko specjalisty ds. rekrutacji i selekcji na podstawie umowy o pracę; powódka A. J. w dniu 24 lipca odpowiedziała na to ogłoszenie, umówiła się na rozmowę i rozmawiała z najpierw z J. F. i S. W. (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc k.76-77, zeznania świadka J. F. k.75v-76). Powódka tego dnia także rozmawiała z Prezesem R. C., który powiedział, że najpierw trzeba się sprawdzić, a potem będzie zawarta umowa o pracę (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299

kpc). Powódka także ustaliła z R. C., iż jej wynagrodzenia to będzie stawka tj. 10 zł za godzinę pracy od poniedziałku do piątku, 12 zł za godzinę za pracy w sobotę i 15 zł za godzinę pracy w niedzielę, a czas pracy jest nienormowany (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc). Po jakimś czasie zadzwoniła do powódki J. F., z informacją, iż powódka ma się stawić w spółce w dniu 2 sierpnia 2017r. (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299kpc). Powódka tego dnia zgłosiła się do pracy na wyznaczona godzinę, obecna była wtedy w pracy M. D., która dotąd w firmie zajmowała się magazynem i odchodziła z pracy, a tego dnia pokazywała powódce na czym polega praca na tym stanowisku, szkoliła powódkę (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc, zeznania świadka J. F.). Powódka tego dnia była w pracy od 8.00 do 17.30 (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc, k.5). Tego dnia wieczorem zadzwoniła do niej J. F. z informacją, aby następnego dnia powódka zgłosiła się do pracy celem samodzielnego wykonywania pracy (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc). Powódka jednak od następnego dnia przebywała w szpitalu w związku z atakiem wyrostka robaczkowego, o czym powiadomiła j.J. F. (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299kpc). W dniu 9 sierpnia powódka stawiała się do pracy, pracowała dwa dni na stanowisku specjalisty do spraw logistyki i administracji, ale potem w związku z powikłaniami po operacji, znalazła się ponownie w szpitalu (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc).

W dniu 16 sierpnia 2017r. powódka stawiała się do pracy i od tego dnia codziennie stawiała się już do pracy i wykonywała obowiązki służbowe polegające na: prowadzeniu ewidencji wydawania odzieży monterom, nadzorowaniu pakowania samochodów na wyjazd, przygotowywaniu dokumentów na wyjazd, wykonywaniu poleceń wydawanych przez Prezesa R. C. (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299kpc, zeznania świadki S. W. k.43v-44). Powódka także dokonywała zamówień odzieży roboczej, monitorowała ogłoszenia na portalach społecznościowych (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc). Powódka na przełomie sierpnia i września otrzymała od pozwanej spółki samochód służbowy (zeznania stron słuchanych w trybie art. 299 kpc k.76-77v, zeznania świadka P. W. k.55v-56).

W pozwanej spółce opracowane były przez J. F. indywidualne karty czasu pracy, w których wpisywane były godziny pracy (zeznania świadka J. F.). W momencie podejmowania pracy powódka otrzymała od S. W. druk karty czasu pracy, w których wpisywała swoje godziny pracy każdego dnia (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299kpc, zdjęcie karty z sierpnia i września 2017r.- k. 5,6). Powódka w sierpniu i wrześniu 2017r. pracowała w pozwanej spółce w dniach i godzinach wpisanych przez nią do indywidualnej karty czasu pracy (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc, zdjęcie k. 5, k.6). Po zakończeniu sierpnia powódka zgłosiła się do Prezesa R.R. C. z oryginałem wypełnionej indywidualnej karty pracy za okres jej pracy w sierpniu (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc). R. C. wypłacił jej gotówką kwotę netto 1689zł, bez żadnego pokwitowania (zeznania stron słuchanych w trybie art. 299 kpc, zdjęcie k.5). Oryginał tej karty czasu pracy powódki został zniszczony przez R. C. (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc). Kwota wypłacona powódce wynikała z przemnożenia liczby godzin wpisanych w karcie pracy za sierpień 2017r. przez stawkę tj. 10 zł za godzinę pracy od poniedziałku do piątku, 12 zł za godzinę za pracy w sobotę i 15 zł za godzinę pracy w niedzielę (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299kpc, rozliczenie k.5). Także inne osoby wykonujące pracę w pozwanej spółce otrzymywały wynagrodzenie za wykonaną pracę na rzecz spółki po przedstawieniu wypełnionej Indywidualnej Karty czasu Pracy (k.41).

Powódka dopominała się u Prezesa R.R. C. o zawarcie z nią na piśmie umowy o pracę (zeznania stron słuchanych w trybie art. 299 kpc).

W dniu 13 września 2017r. Prezes R. C. polecił powódce, aby przygotowała dla siebie umowę o pracę od tego dnia, powódka przygotowała taką umowę tj. umowę o pracę za okres próbny do 13 października 2017r. na stanowisko specjalista ds. logistyki i administracji, z wynagrodzeniem w wysokości 2000 zł, a R. C. podpisał te umowę, a także powódka ją podpisała (zeznania stron słuchanych w trybie art. 299 kpc, k.4,21).

W dniu 4 października 2017r. pozwany pracodawca wypowiedział powódce umowę o pracę i umowa o pracę rozwiązała się w dniu 13 października 2017r., powódka otrzymała świadectwo pracy, w którym wpisane było, że powódka pracowała w pozwanej spółce w okresie od 13 września 2017r. do 13 października 2017r., w pełnym wymiarze czasu pracy jako specjalista ds. logistyki i administracji, a umowa o pracę rozwiązała się z upływem czasu na jaki była zawarta (k.26-28).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy tj. umowę o pracę, świadectwo pracy, a także zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc. Zeznania te sąd w całości obdarzył walorem wiarygodności, bo są one logiczne, prawdopodobne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków P. W., a także J. F. i S. W.. Zeznania powódki są także absolutnie zgodne ze złożonymi przez powódkę dowodami w postaci zdjęcia indywidualnej karty czasu pracy za sierpień i kserokopii indywidualnej karty czasu pracy za wrzesień oraz z oryginałem tej karty dotyczącej Ł. K.. Fakt istnienia w firmie takich dokumentów wynika z zeznań świadka J. F., która zeznała że ona opracowała taki formularz, ale że ma on znaczenie tylko pomocnicze, nie były te zapisy weryfikowane, z tym że świadek nie podała po co w zasadzie takie dokument stworzyła w firmie. W tym zakresie sąd nie dał wiary zeznaniom świadka J. F., bo z dołączonych kart wynika właśnie, że jednak twierdzenia powódki co do faktu, że na podstawie danych z tych kart dokonywane było, po każdym miesiącu rozliczenie z danym pracownikiem są wiarygodne – świadczą o tym adnotacje na tych kartach oraz bezsporny fakt, że za sierpień powódce wypłacono kwotę właśnie wynikającą z wyliczenia sporządzonego na tej karcie i jest to kwota zgodna z uzgodnieniami pomiędzy powódką a R. C.. Sąd nie dał wiary zeznaniom S. W., który zeznał, że takich kart nie widział, bo jego zeznania są choćby sprzeczne z zeznaniami świadka J. F., a także niewiarygodne, bo nie jest możliwym, żeby S. W. nie miał wiedzy, iż takie dokumenty istnieją w firmie. Powódka zresztą zeznała, że to właśnie on wręczył jej ten druk, a jej zeznania sąd obdarzył w całości walorem wiarygodności zaś S. W. w tym zakresie nie. Także i w tym zakresie sąd nie dał wiary zeznaniom Prezesa Zarządu pozwanej spółki (...) słuchanego w trybie art. 299 kpc, bo jego zeznania w tym zakresie wprost są sprzeczne z zeznaniami świadka J. F., niemożliwym jest aby szef firmy nie miał wiedzy o drukach opracowanych przez swojego pracownika a dotyczących czasu pracy pracowników i wydawanych pracownikom. Także i sąd nie dał wiary zeznaniom R.R. C. co do faktu, że kwota wypłacona powódce za sierpień była wypłacona w wysokości bez żadnej umowy pomiędzy nim a powódką, bo R. C. nie podał w jaki sposób wyliczona została kwota wypłacona powódce, a arytmetyczne przeliczenie liczby godzin przepracowanych przez powódkę w sierpniu (całym sierpniu) przemnożona przez uzgodnioną z R. C. stawkę godzinową tj. 10 zł za godzinę pracy od poniedziałku do piątku, 12 zł za godzinę za pracy w sobotę i 15 zł za godzinę pracy w niedzielę daje właśnie kwotę wypłaconą wtedy powódce. Ta okoliczność zaś absolutnie uwiarygadnia zeznania powódki w tym zakresie prowadząc do uznania, że zeznania R.R. C. w tym zakresie są nieprawdziwe. Także i zeznania R.R. C. co do faktu, że powódka nie miała obowiązku- w okresie spornym, pracować codziennie w godzinach przez nią wskazanych też nie są wiarygodne, bo przecież to on wydawał powódce polecenia wykonania konkretnych prac, także i poza godzinami pracy - co wynika ze zgodnych zeznań powódki i świadka P. W., a także - w ocenie sądu fakt, że Prezes R. C. wypłacił powódce – jak sąd wyżej uznał- na podstawie przedstawionej przez powódkę karty czasu pracy, wynagrodzenie za sierpień, to tym samym uznał wszystkie godziny pracy powódki na rzecz pozwanej spółki. Zeznania R.R. C. w pozostałym zakresie zasadniczo nie są sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym, w tym zeznaniami powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc i są więc wiarygodne. Zeznania świadka P. W. sąd obdarzył wiarą, bo jego zeznania nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Roszczenie powódki o ustalenie, że w okresie od 16 sierpnia 2017r. do 13 września 2017r. pomiędzy nią a pozwaną (...) Sp. z o.o. w D. istniał stosunek pracy, zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podnieść należy, że roszczenie o ustalenie istnienia stosunku pracy jest roszczeniem w trybie art.189kpc, zgodnie z którym, można żądać ustalenia przez sąd istnienia bądź nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy strona ma w tym interes prawny. Interes prawny powódki polega niewątpliwie na tym, że ustalenie istnienia stosunku pracy między stronami będzie miało bezpośredni wpływ na uprawnienia powódki wynikające z przepisów prawa pracy, a w szczególności będzie miało bezpośredni wpływ na roszczenie powódki o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, które to żądanie powódka zgłosiła w tut. sądzie pod sygn. IVP 242/17, a które to postępowanie postanowieniem tut. sądu, zostało zawieszona na podstawie art. 177 § 1 ust. 1 k.p.c.

Zgodnie z art.22§1 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. §1¹ tegoż przepisu stanowi, iż zatrudnienie w

warunkach określonych w §1 jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy zaś §1² w/w przepisu stanowi, iż nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy, określonych w §1.

Poza sporem jest, że powódka w dniu 2 sierpnia 2017r, po raz pierwszy, po uprzednim odbyciu wstępnej rozmowy z pracodawcą, zgłosiła się do pozwanej spółki i tego dnia – jak wynika z jej zeznań, które składała w charakterze strony oraz zeznań świadka J. F., szkoliła się zakresie obowiązków przekazywanych jej przez odchodzącą z firmy (...)D.. Potem – co też jest bezspornym i wynika z zeznań powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc i świadka J. F., powódka po leczeniu szpitalnym przysłała na krótki okres do pracy, ale znowu wobec powikłań zdrowotnych, przebywała w szpitalu.

Powódka twierdzi zdecydowanie, iż począwszy od dnia 16 sierpnia, aż do dnia 29 września 2017r., to już przychodziła do pracy w pozwanej spółce codzienne w dni powszednie oraz też w soboty i czasem w niedziele, w godzinach wpisanych przez nią w indywidualnych kartach czasu pracy za sierpień i wrzesień i w tym okresie wykonywała ona pracę polegającą na prowadzeniu ewidencji wydawania odzieży monterom, nadzorowaniu pakowania samochodów na wyjazd, przygotowywaniu dokumentów na wyjazd, wykonywaniu poleceń wydawanych przez Prezesa R. C., zamawianiu odzieży roboczej, monitorowaniu ogłoszeń na portalach społecznościowych.

Prezes Zarządu pozwanej spółki (...) przyznał, że powódka – za jego wiedzą i zgodą, przebywała w biurze spółki zanim zachorowała, przyznał też, że po leczeniu w szpitalu też była obecna w spółce, ale według R.R. C., ona pracy wtedy nie wykonywała, tylko miała przyglądać się pracy wykonywanej przez S. W.. Prezes R. C. zeznał, iż nie ma wiedzy, czy powódka przychodziła wtedy do pracy codziennie, ale faktem bezspornym jest- co też też i świadkowie J. F. i S. W. przyznali w swoich zeznaniach, iż po wyjściu ze szpitala, a przed 13 września 2017r., to powódka przychodziła do pracy i wykonywała zadania, z tym, że według R.R. C., ona pracy w tym okresie nie wykonywała tylko dalej się przyuczała i nie zawarto wtedy żadnej umowy. Zeznania Prezesa Zarządu R.R. C. w tym zakresie są niewiarygodne, bo jak zeznał S. W.- on nie pracował z powódką i jej nie przyuczał; także świadek J. F. zeznała, że powódka była szkolona przez M. D., a nie przez S. W. i było to tylko w początkowym okresie wykonywania przez powódkę pracy, bo potem pracowała już samodzielnie. Natomiast S. W. zeznał, że w całym okresie swojej pracy w spółce powódka zajmowała się głównie wydawaniem sprzętu monterom na wyjazdy, dopilnowaniem tych wyjazdów, załatwianiem drobnych spraw Prezesa R.R. C.. Świadek ten, a także i J. F. zeznali zgodnie, że powódka przejęła wykonywanie obowiązków od M. D. tj. osoby która odeszła z firmy, która tym się zajmowała. Świadek S. W. zeznał, że powódka pracowała w godzinach pracy biura tj. od 8.00 do 16.00. i ani on ani też J. F. nie podali w swoich zeznaniach, że powódka przed 13 września, to do spółki przychodziła nieregularnie. Zatem twierdzenia Prezesa R.R. C., iż przed 13 września, to powódka nie miała obowiązku pracy w określonych godzinach, a miała się tylko szkolić, są jak już wyżej podniesiono niewiarygodne. Prezes R. C., w ocenie sądu, miał wiedzę i wolę, aby powódka po wyjściu ze szpitala tj. 16 sierpnia, wykonywała pracę na rzecz pozwanej spółki, pod jego bezpośrednim nadzorem, jako pracownik zajmujący się organizowaniem i dopilnowaniem wyjazdów monterów, magazynem i załatwianiem innych spraw zleczanych jej. Prezes R. C. przyznał, że powódka otrzymała od niego do dyspozycji, także po godzinach pracy, jeszcze przed 13 września samochód służbowy, a więc gdyby Prezes nie miał woli, aby powódka pracowała w jego firmie, to logicznym jest, że nie przydzieliłby jej tego samochodu. Także, co przyznał sam Prezes, wypłacił on powódce na koniec sierpnia kwotę netto 1689zł tytułem wynagrodzenia za wykonaną przez nią pracę. Zatem zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, że powódka w okresie od 16 sierpnia do 12 września wykonywała na rzecz pozwanej spółki pracę, za wynagrodzeniem.

Podnieść należy, iż Kodeks Pracy nie przewiduje takiego pojęcia jak próbne dni pracy w celu przyuczenia; natomiast w kodeksie przewidziana jest umowa na okres próbny (art. 25 §1 KP) tj. na okres do 3 m-cy, która pozwala właśnie na to, aby pracodawca, który nie jest pewny, czy pracownik sprawdzi się na danym stanowisku pracy, to zatrudnił taką osobę na krótki okres czasu na podstawie tej umowy w celu przyuczenia się w tym czasie do wykonywania pracy. Podkreślić także należy, iż zgodnie z art. 29 KP pracodawca ma obowiązek potwierdzić pracownikowi na piśmie najpóźniej w dniu rozpoczęcia przez niego pracy, wszelkie istotne warunki wykonywania pracy czyli jej rodzaj, miejsce wykonywania, termin rozpoczęcia, wymiar czasu pracy oraz wysokość wynagrodzenia.

Zatem zachowanie pozwanego pracodawcy, zawierającego z powódką dopiero w dniu 13 września 2017r. umowę o pracę na okres próbny na okres od dnia 13 września 2017r. do 13 października 2017r., a dopuszczającego do wykonywania przez powódkę pracy na rzecz spółki w okresie pomiędzy 16 sierpnia a 12 września 2017r., bez żadnej umowy, było niedopuszczalne. Powódka, jak podała, a jej zeznania potwierdził świadek P. W., miała wolę, aby była zatrudniona w pozwanej spółce na umowę o pracę; zresztą ten fakt wynikał też z treści ogłoszenia pracodawcy, a także sam R. C. przyznawał w swoich zeznaniach, że zawarcie w dniu 13 września na piśmie umowy o pracę z powódką spowodowane było- jak podał- ubłaganiem go przez powódkę, co niewątpliwie świadczy o tym, że powódce zależało na zawarciu umowy o pracę. Prezes R. C. nie podał w swoich zeznaniach, iż jego wola była inna, przy czym pamiętać należy, że nie ma takiej instytucji jak przyuczanie się pracownika do pracy bez określenia rodzaju umowy łączącej strony w tym okresie. Pamiętać należy, że o wyborze rodzaju podstawy prawnej zatrudnienia decydują zainteresowane strony (art. 353¹ kc w zw. z art.300kp), kierując się nie tyle przesłanką przedmiotu zobowiązania, ile sposobu jego realizacji (OSNAPiUS 21/01,poz.637).

Powódka zdecydowanie i konsekwentnie twierdziła w toku całego postępowania, iż w tym całym okresie wykonywania przez nią pracy na rzecz spółki w sposób regularny tj. od 16 sierpnia a 29 września 2017r., to charakter jej pracy był taki sam, wykonywała ona osobiście takie same obowiązki, cały czas pod nadzorem Prezesa R.R. C., który na bieżąco wydawał jej polecenia, a swoją pracę wykonywała w miejscu wskazanym przez pracodawcę do jej wykonywania, w dniach i godzinach, które wpisała do kart czasu pracy. Te twierdzenia powódki znalazły w pełni potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym.

Wykonywanie zaś pracy przez powódkę w tym okresie w taki sposób jak ustalono w toku niniejszego postępowania, czyli wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pozwanego pracodawcy i pod jego kierownictwem, w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a ze strony pracodawcy- przydzielenie jej miejsca wykonywania pracy, narzędzi do jej wykonywania np. w postaci samochodu służbowego i wypłacanie jej wynagrodzenia w wysokości uzgodnionej z pracownikiem, jest charakterystyczne dla umowy o pracę w rozumieniu art. 22§1 kp.

Zatem żądanie powódki ustalenia, iż w okresie od 16 sierpnia 2017r. do 12 września 2017r., łączyła ją z pozwaną spółką umowa o pracę, jest uzasadnione.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu uzasadnia przepis §15 ust 1 pkt 3 i §4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016r, poz. 1714).

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 102 kpc.